

(Kort bemærkning).

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Den socialdemokratiske ordfører siger, at der er mulighed for, at man ude i lokalsamfundet får indflydelse, ved at kommunen kan lave en lokalplan for en landsby.

Det har den socialdemokratiske ordfører fuldstændig ret i, men det har bare ikke rigtig noget med den her sag at gøre, for ved sådan en lokalplan er det amtet, der bestemmer, hvad der må stå i den. Og inden for en sådan lokalplan, og hvad man kan dér, kan man ikke give lov til udvidelse af en virksomhed overhovedet, uden at det igen skal til amtsrådet og vurderes, om det overhovedet kan lade sig gøre.

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Jeg vil da ikke betvivle, at der i amtskommunerne nogle gange bliver behandlet nogle sager, hvor der kan sidde personer, som synes, at der er nogle personlige ting, eller der er nogle praktiske ting, som gør, at dette og hint godt kunne lade sig gøre; men jeg er omvendt meget tilfreds med, at vi har en planlov, som i den grad ikke går ind og tager små enkelthensyn, men som tager et overordnet hensyn til, hvordan vores land skal udvikle sig planlægningsmæssigt.

De borgerlige har jo også været dem, der indførte selve den planlov. Vi stemte imod. Og så kan de selvfølgelig sige: Nå ja, vi har ganske vist indført loven, men vi mener så, at nu har samfundet udviklet sig, så der nu skal ske nogle ændringer.

Jamen altså, hvis man hver gang skal sige: Nu er der sket nogle ændringer, som faktisk gør, at det ville være meget bekvemt for nogle, så har vi ret til at ændre det og så bare se bort fra, at det som helhed er en dårlig løsning. Så har vi til gengæld også ret til at sige: Jamen det synes vi altså ikke er en god idé. Vi holder fast ved den planlov, der er nu, som netop tilgoder, at vi har et åbent land, og så har vi mulighed for at lægge en erhvervsvirksomhed også i landsbyerne, som jeg da ved at de borgerlige meget gerne vil skal styrkes og ikke gerne affolkes.

Derfor kan jeg ikke forstå, at man ikke i høje grad kunne være med til, at man fik lagt nogle af disse små erhvervsvirksomheder ind ved landsbyerne, så vi også fik et pulveriserende liv dér. Det troede jeg faktisk de borgerlige var meget mere interesserede i i virkeligheden.

Hans Christian Schmidt (V):

Partierne bag forslagene har jo i lang tid arbejdet på at give planloven et serviceeftersyn, og det har Venstre også. Vi kan sådan set sige, at det kun er i Folketingssalen, at vi møder modstand og ingen forståelse. Det er en noget overraskende holdning, for kommer man ud i befolkningen, som skal leve med den, kommer man i kommunerne, kommer man i amterne, sådan set alle andre steder end lige her, så kan de godt se, at den trænger til en forenkling, den lov trænger til at forbedres.

Det er jo underligt, når man tænker på, hvor lang tid, vi har haft planloven, at man så ikke kan tåle en ganske lille forbedring af en lovgivning. Det synes jeg er ærgerligt. Vi oplever nemlig gang på gang, at borgere forhindres i at bygge om eller bygge til eller udvide en velfungerende drift til glæde for både beskæftigelsen og for livet på landet.

Og de tre beslutningsforslag her er jo fyldt med eksempler på historier, groteske historier, hvor borgere kommer i klemme i systemet, og det er ikke altid, fordi man kan sige, at det er sådan en beslutning, man har taget ude i systemet. Næh, det er meget ofte, fordi planloven foreskriver, at sådan skal det være. Den giver simpelt hen nogle meget stramme regler for, hvad der er muligt.

Hvis man ville gå ind og læse om nogle af de sager, som befolkningen får afgjort igen og igen, så vil man også se, at argumentationen meget ofte er, at »planloven tilstræber ikke«, »planloven foreskriver« osv. Det er altid planloven, man har med i det.

Det her er jo en enestående chance for ministeren, for at ministeren vil få mulighed for selv at komme med forslaget. Det vil sige, at det sådan set er ministeren, som selv kan bestemme, hvordan forslaget skal se ud, og så forholder vi os til det. Problemet er vel i grunden for både ministeren og regeringspartierne, som vi har hørt indtil nu være imod forslagene, at de har besluttet sig for at være imod dem. Det er simpelt hen en forudsætning, at de vil være imod dem og ikke vil sige: Nå ja, jamen vi går ind og kigger på det, for vi kan selv få lov til at lave forslagene. Men de er bare imod det.

Når vi spørger om, hvad der så er af muligheder, man kunne lægge ind sammen, får vi intet svar. Det er jo ærgerligt, for det ville jo være interessant at vide, hvor Socialdemokratiet ligger henne, for planloven foreskriver nemlig nogle begrænsninger. Ellers må jeg jo forstå de